

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
2К.БР.106/10
24.02.2011.година
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву у већу састављеном од судије Сахтер Ондреја као председника већа, судије Лазаревић Светлане као члана већа и судија поротника Марић Миомира, Михајловић Светлане и Комненић Весне, са записничарем Новаковић Зденком, у кривичном предмету против окривљеног АА из , због кривичног дела тешко убиство у покушају из чл. 114 ст. 1 тач. 9 КЗ у вези чл. 30 КЗ, поводом оптужнице ОЈТ Панчево КТ.бр.139/08 од 27.10.2008.године, након спроведеног доказног поступка и одржаног главног јавног претреса дана 21.02.2011.године, у присуству окривљеног АА , браниоца окривљеног адв. Милојковић Ненада, а у одсуству уредног обавештеног заменика ВЈТ Панчево, донео је дана 24.02.2011.године и истог дана јавно објавио следећу

П Р Е С У Д У

Окривљени АА од оца и мајке рођене , рођен у године, ЈМБГ са пребивалиштем у , ул. држављанин РС, радник са завршених седам разреда основне школе, отац двоје млдб. деце, писмен, војску служио 2005.године у Новом Саду, води се у ЕВО СО Бела Црква, неодликован, без непокретне имовине, осуђиван пресудом Општинског суда у Белој Цркви К.бр.270/03 од 25.01.2004.године због кривичног дела из чл. 115 ст. 1 КЗРС, на казну затвора у трајању од 3 месеца, условно на годину дана, налази се у притвору Окружног затвора Панчево од 28.05.2008.године од 03,00 часова

К Р И В Ј Е

Што је,
25.маја 2008.године између 02,00 и 05,00 часова у у ул. умишљајно започео лишење живота детета – оштећене ВА рођене .године, када је био у алкохолисаном стању средњег степена са алкоholeмијом од 1,6 до 1,75 промила услед чега је његова урачунљивост била смањена али не до

битног степена, а био је способен да схвати значај свог дела и могао је да управља својим поступцима, на тај начин што је дошавши до куће родитеља оштећене, покушао да уђе на врата од ајнфора капије, но пошто су иста била закључана, а знајући добро кућу и простор око куће, јер је у више наврата радио у кући на позив оца оштећене ВВ

те је након тога отишао до задњег дела куће а пре тога је из земље ишчупао дрвени штап дужине 155 цм, дебљине 6 цм и понео са собом, потом прескаче решеткасту металну ограду висине 80 цм, те након што се уверио да родитељи оштећене спавају, погледавши кроз прозор, пролази кроз двоје врата која нису била закључана, прелази преко дворишта и долази до ајнфора, улази са десне стране у кућу, гледајући из правца његовог доласка, потом улази у собу где је спавао ВС

а у просторији је радио телевизор, са стола је одузео мобилни телефон марке „Сони ериксон“ тип V 700 са IMEI бројем и картицом

излази ван у ајнфор, пролази капију покушавајући да је отвори повлачењем резе, али је иста зашкрипала те је одустао од тога, узима кључ од капије, затим улази у други део куће, долази до собе где је спавала оштећена носећи са собом дрвени штап. Но како је у соби био мрак прилази кревету где је спавала оштећена, руком је хвата за бок да би је пробудио, потом је пушта, узима штап са обе руке и задаје оштећеној за коју је знао да је у питању дете односно лице млађе од 14 година, више удараца у пределу главе од којих је оштећена задобила тешке и по живот опасне телесне повреде у виду прелома на левој теменој кости, која се даље пружа преко леве слепоочне кости, на структурама великог мозга настало је нагњечење његових структура уз крварење између тврде и меких можданица у левом слепоочном пределу, други вратни пршљен померен према напред као и четири раздерине дужине једна 4 цм, а остале по 3 цм, и налазе се на темену, позади, обострано а био је свестан свог дела и хтео његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено, као и свестан чињенице да радње предузима према детету,

Чиме је извршио кривично дело тешко убиство у покушају из чл. 114 ст. 1 тач. 9 у вези чл. 30 КЗ,

Па га суд на основу одредби чл. 114 ст. 1 тач. 9 у вези чл. 30 КЗ и чл. 4, 5, 22, 25, 42, 43, 45, 54, 55 КЗ

О С У Ђ У Ј Е **НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 15 (ПЕТНАЕСТ) ГОДИНА**

У коју се казну окривљеном има урачунати време проведено у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Панчеву КИ.бр.71/08 од 29.06.2008.године, а који се рачуна од 28.05.2008.године од 03,00 часова, па надаље.

Окривљеном АА продужава се притвор одређен решењем истражног судије Окружног суда у Панчеву КИ.бр.71/08 од 29.05.2008.године који се рачуна од 28.05.2008.године од 03,00 часова и

који је последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву КВ.бр.49/11 од 18.02.2011.године и исти има трајати до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне затвора, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу чл. 206 ЗКП оштећени се са имовинско правним захтевом упућују на парницу.

На основу чл. 196 ст. 4 ЗКП окривљени се ослобађа од плаћања трошкова кривичног поступка и трошкова паушала у износу од 10.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у укупном износу од 521.194,06 динара, а који трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

ОЈТ из Панчева подигло је оптужницу КТ.бр.139/08 од 27.10.2008.године против оптуженог АА из , због кривичног дела тешко убиство у покушају из чл. 114 ст. 1 тач. 9 у вези чл. 30 КЗ, учињеног на начин, у време и на месту како је то описано у диспозитиву горе наведене оптужнице.

У својој завршној речи заменик ВЈТ Панчево, Александар Јанчић остао је у целости код подигнуте оптужнице, јер сматра да је у доказном поступку на несумњив начин утврђено да је оптужени починио кривично дело које му се ставља на терет, а такође је заменик ВЈТ Панчево изјавио да остаје и код завршне речи од 08.05.2009.године и навода жалбе од 25.06.2009.године осврнувши се и на налаз и мишљење вештака судско медицинског одбора при Медицинском факултету у Новом Саду, чији члан Др Никола Вучковић је на главном претресу навео да је оптужени улазећи у кућу оштећених понео са собом штап наводећи да је то радња вољне природе као и да нема објективних показатеља који би на јасан и недвосмислен начин указивали на неку абнормалну реакцију на алкохол оптуженог. У својој завршној речи заменик ВЈТ панчево осврнуо се и на последице кривичног дела и предложио је да суд оптуженог огласи кривим, казни по закону и обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала, као и да се оптуженом продужи притвор до правоснажности судске одлуке.

У својој завршној речи окривљени ДА изјавио да му је жао што је повредио ВА да није желео ничију смрт и да се искрено каје и сложио се са завршном речи свог браниоца по службеној дужности адв. Милојковић Ненада, који је у својој завршној речи изјавио да остаје код завршне речи дате на главном претресу од 08.05.2009.године и код свих навода из жалбе од 01.07.2009.године. Бранилац је уједно навео да сматра да оптужница ВЈТ Панчева у много чему није доказана, најпре у погледу умишљаја јер ни у поновном поступку није доказана, јер код оптуженог није постојала свест да је млл. оштећена дете које није навршило 14 година као да ни једно од три вештачења није утврдило потпуну урачунљивост оптуженог стављајући примедбе на налаз судско

медицинског одбора Медицинског факултета у Новом Саду, наводећи да абнормална реакција на алкохол оптуженог објашњава почињено кривично дело и указујући да оптужени у својој одбрани признаје да је млл. оштећеној нанео телесне повреде описане у медицинској документацији. Надаље је предложио да суд не прихвати квалификацију дела коју је предложила јавна тужба, јер за то нема доказа и да приликом одмеравања врсте и висине казне суд цени све олакшавајуће околности изнете у претходно датој завршној речи изражавајући молбу оптуженог да у његово име изразе дубоко кајање и жаљење због онога што је урадио, а уједно је предложио да оптуженог суд ослободи плаћања трошкова кривичног поступка и да се према оптуженом укине притвор.

У својој одбрани изнетој на записнику о саслушању осумњиченог КУ.бр.66/08 од 28.05.2008.године датој у ПС Бела Црква у присуству браниоца адв. Николић Драгослава и заменика ВЈТ Панчево Александра Јанчића, оптужени је у потпуности признао извршење кривичног дела описујући у детаље начин на који је исто извршио, наводећи да је у суботу 24.05.2008.године током преподнева био са својим другаром у Куштиљу где су на цркви радили неку лимарију до отприлике 17 или 18 часова, када се са њим вратио у Врачев Гај, да су стали код једне продавнице, када га је приметио кум ВД и позвао га, са којим су се налазили и ВЕ и ВФ те је он са њима попио по три пива „Шампион“ од пола литре, након чега је са ВЕ отишао у Црвену Цркву, до скоро отвореног бифеа, где су попили по једно пиво, вратили се у Врачев Гај где је његов кум ВД купио једну литру ракије, након чега су отишли код на журку где је он попио 2 до 3 чаше од два деци пива, те како им је понестало пића да је заједно са ВД и ВЕ отишао на бензинску пумпу у Врачев Гај где је купио 7 флаша пива „Лав“ од два литра и да су се вратили код где су њих тројица попили још по две флаше пива када је он свима рекао да иде кући и кренуо је према својој кући, наводећи да је био под утицајем алкохола али не толико да посрће, већ толико да мало посрће, да је кренуо улицом 2. октобра и да када је дошао до раскрснице да је скренуо десно ка главној улици и да му је у том моменту пала на памет ВА (млл. оштећена ВА код чијег оца је он радио као мајстор за зидарске радове а и иначе је он пуно пута био код њих кући и добро је познавао ВА оца ВВ мајку ВS и брата ВC и да му је одједном пало на памет да може да оде код ВА да је пробуди, те је кренуо према њеној кући иако никада није био са ВА нити му је она била девојка, нити јој је улазио у собу, нити јој се удварао, нити заједно са њом проводио време. Оптужени је даље навео да је стигао до куће, дошао до главне капије, пробао да је отвори, али како је иста била закључана да је одлучио да крене са задње стране куће, у намери да уђе унутра и да када је кренуо да је приметио један штап пободен у земљу, те да га је ишчупао и понео са собом. Оптужени је такође навео да пошто је радио у тој кући и то баш бетонирао тај део где је планирао да уђе, да је отишао до тог дела, прескочио ограду висине око пола метра и ушао унутра у двориште, да је затим испод амбара узео једну малу

столичицу коју је ставио испод прозора собе у којој је знао да спавају ВВ и ВС (родитељи млл.оштећене) како би проверио да ли су будни или спавају и када се попео и видео да они спавају и да је телевизор упаљен, да је сишао са столице, прошао кроз две мале капије које су биле отворене, прошао цело двориште и да је прво ушао у собу где је спавао ВС где је видео неко светло, да је отворио врата од просторије, док су врата на соби била отворена, те да је ушао унутра, видео ВС да спава на кревету и да је на столу видео телефон, који је ставио у џеп. Да је затим изашао, дошао до главне капије како би изашао, да је покушао да одглави шипку која затвара капију у горњем делу, али да је она зашкрипала, те је одустао и онда видео кључ од капије обешен о клин изнад одвода за воду, те да га је узео али да није покушао да откључа капију и изађе, а претпоставио је да ВА спава у другој соби преко пута, те да је хтео да уђе и да је пробуди и да је најпре отворио врата предсобља, затим врата собе, да је штап све време носио са собом, да је био мрак, а он је рукама пипао испред себе и приметио да неко лежи у кревету, пришао је ближе и видео да је то ВА, да јој је прво ставио руку на кук у намери да је пробуди, да је она лежала окренута главом према зиду на левом боку и да када је додирнуо по куку, да се одједном одмакао, јер не би знао шта да јој каже када се она пробуди и да је два пута јако држећи штап обема рукама ударио у пределу десног дела главе и када је први пут ударио да је ВА само застењала „јао“ и да је то урадила и после другог пута, да се он онда одмакао од кревета и ту стајао једно два минута, јер је био уплашен да је није можда убио и да се онда истим путем којим је дошао и вратио до улице прескочивши ограду и када је кренуо према својој кући да је мотку бацио лево од себе, прошао једно 5 до 6 корака, извадио кључ од улазне капије из џепа и исти бацио лево од себе у траву, да је затим отишао кући, вечером и легао да спава, да је одспавао можда једно сат времена када је дошао по њега кум ВД тражећи да му позајми бензин, те пошто он није имао бензина да су отишли код кума, затим до Банатске Паланке где су били у кафићу где је он попио пола пива, вратио се кући, обукао комбинезон и отишао на посао код ВЕ и ВФ и да је он све време телефон који је узео од носио са собом, да га је преместио из панталона у комбинезон, а да пошто је био уморан и није могао да ради да се око 11 часова вратио кући, упалио телефон који је узео од ВС и убацио своју картицу али да никог није звао већ гледао шта има у телефону неке слике, да је након тога заспао, пробудио се око 3 – 4 сата када је кум дошао по њега, да су били да раде након чега је отишао на реку Неру где је бацио телефон и картицу јер се бојао да неко не види да има тај телефон.

У својој одбрани пред истражним судијом Окружног суда у Панчеву на записник КИ.бр.71/08 од 29.05.2008.године оптужени се бранио ћутањем.

У даљем току поступка оптужени је затражио да изнесе одбрану пред истражним судијом Окружног суда Панчево те је на записнику КИ 71/08 од 17.09.2008.године након што му је прочитана његова одбрана дата у

ПС Бела Црква, навео да је у ПС Бела Црква причао и оно што јесте и што није, јер је мислио да ће то да му помогне и да када га је кум пробудио да је имао осећај да је сањао да је некога тукао, али да не зна кога, а када је отишао тог јутра да ради код ВЕ ВФ да је тамо чуо причу да је неко тукао малу ВА и да му је одједном прошло кроз главу да је он то урадио и да је схватио да је он то урадио, наводећи и да када је кренуо код ВЕ ВФ на посао да је био свестан да има туђи телефон и да је знао да је то телефон од малог ВС, ВА брата, али да није знао како се тај телефон нашао код њега у цепу. Оптужени је уједно навео да често пије, да се више пута напио онолико колико се напио када се ово десило и да је тада имао прекид филма, да му се дешавало да крене према Белој Цркви а не у правцу своје куће као и да с тим дететом тј. ВА никада није имао никакав разговор сем у пролазу када се јави да се и он њој јави и ништа више, чак и када је радио код њеног оца да и тада са том девојчицом није никада ништа разговарао и да је знао да ВА им а колико он зна 14 – 15 година.

Оптужени АА је у својој одбрани на главном претресу од 05.12.2008.године изјавио да не може да се сети ничег у вези и након критичног догађаја.

А на главном претресу одржаном дана 17.02.2010.године оптужени АА је у својој одбрани изјавио да не признаје кривично дело које му се ставља на терет наводећи и да остаје код изјава које је дао у полицији, у истражном поступку и на главном претресу у предмету К.бр.167/08 наводећи да малолетну оштећену познаје неколико година једно 3 до 4 године пре критичног догађаја, да је код оца млл.оштећене радио грађевинске радове и то више пута и да када је радио код оца млл.оштећене да је улазио у њихову кућу и то у кухињу док су ручали, да су у тим ситуацијама били присутни и отац, брат, некада и мајка млл.оштећене и да је једном била присутна и млл.ВА. Оптужени је такође навео да зна да млл.оштећена ВА иде у основну школу и да зна да чим иде у основну школу да не може да има 18 година, да пошто је често радио код њих да је виђао млл.оштећену и у ситуацији када је одлазила у школу и када се враћа из школе, да је видео да је носила школску торбу са собом.

Суд је на главном претресу одржаном дана 16.02.2011.године који је почео изнова због измене већа у погледу судије поротника након саслушања оптуженог АА спровео доказни поступак и саслушао вештака професора Др Николу Вучковића, специјалисту неуропсихијатрије и судске психијатрије, а након тога по претходном саслушању и уз сагласност странака прочитао је исказ вештака Атанацковић Николе са главног претреса од 17.02.2010. године, исказ оштећене ВА у предмету КИ.бр.71/08 од 11.09.2008.године и са главног претреса од 17.02.2010. године, исказ оштећеног ВВ у предмету КИ.бр.71/08 од 06.06.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 17.02.2010.године, исказ оштећеног ВС у предмету

КИ.бр.71/08 од 06.06.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 17.02.2010.године, усмену допуну налаза и мишљења вештака Др Љубише Божића са главног претреса од 17.02.2010.године, усмену допуну налаза и мишљења Др Љиљане Михајловски са главног претреса од 17.02.2010.године, исказ сведока у предмету Ки.бр.71/08 од 22.07.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и од 17.02.2010.године, исказ сведока ВТ у предмету Ки.бр.71/08 од 22.07.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 17.02.2010.године, исказ сведока ВФ у предмету Ки.бр.71/08 од 22.07.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 17.02.2010.године, исказ сведока ВЕ у предмету Ки.бр.71/08 од 22.07.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 17.02.2010.године, исказ сведока АВ у предмету Ки.бр.71/08 од 29.08.2009.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 17.02.2010.године, исказ оштећене АС са главног претреса од 22.03.2010.године, исказ сведока млл АТ у предмету Ки.бр.71/08 од 04.07.2008.године и са главног претреса од 22.03.2010.године, исказ сведока АР у предмету Ки.бр.71/08 од 22.07.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 22.03.2010.године, исказ сведока АР у предмету Ки.бр.71/08 од 29.08.2008.године и са главног претреса од 05.12.2008.године и 22.03.2010.године, исказ сведока млл АД у предмету Ки.бр.71/08 од 02.07.2008.године и са главног претреса од 22.03.2010.године, исказ сведока АЕ у предмету Ки.бр.71/08 од 29.08.2008.године и са главног претреса од 22.03.2010.године, прочитао извештај Универзитетске дечије клинике Београд, Тиршова бр.10, са копијом отпусне листе и извештајем лекара специјалисте прикључен на главном претресу од 22.03.2010.године, исказ сведока АФ у предмету Ки.бр.71/08 од 22.07.2008.године и са главног претреса од 23.04.2010.године, исказ сведока млл АЗ у предмету Ки.бр.71/08 од 02.07.2008.године и са главног претреса од 23.04.2010.године, налаз и мишљење вештака Др Љиљане Михајловски са главног претреса од 23.04.2010.године, те прочитао судско-психијатријски налаз и мишљење КЦ Војводине 457/01-10 од 29.06.2010.године и усмену допуну налаза и мишљења вештака Голубовић Бориса са главног претреса од 04.10.2010.године, прочитао усмену допуну налаза и мишљења вештака Др Љиљане Михајловски са главног претреса од 04.10.2010.године, судско-психијатријско мишљење судско психијатријског одбора Медицинског факултета универзитета у Новом Саду број 02-130/926 од 15.12.2010.године са налазом и мишљењем психолога ЕЕГ извештајем, из вршио увид у штап КДП 15/08, прочитао потврду о одузетим предметима ПС Бела Црква од 28.05.2008.године, записник о увиђају ПС Бела Црква од 25.05.2008.године, извештај ПТТ Србија, потврда Универзитетске дечије клинике 2820, извештај о крим.техничком прегледу лица места ПС Бела Црква од 25.05.2008.године и од 26.05.2008.године и 08.05.2008.године, прочитао извод из МКР за ВА од 20.06.2008.године, отпусну листу КЦ Србије

5783, фотокопију историје болести, фотокопију отпусне листе КЦ Београд и Универзитетске дечије клинике, налаз и мишљење ветшака Др Љиљане Михајловски од 12.08.2008.године, записник о увиђају Општинског суда Бела Црква КТР.бр.6/08 од 26.05.2008.године, изјаву вештака Др Љубише Божић од 24.09.2008.године и од 24.10.2008.године, изјаву вештака Др Љиљане Михајловски од 27.10.2008.године и са главног претреса од 05.03.2009.године и од 17.02.2010.године, изјаву вештака Др Божић Љубише од 05.03.2009.године, изврши увид у крим.техничку документацију ПС Бела Црква УВ.бр.80, 83, 85/08, прочитао извештај Универзитетске дечије клинике 017/638/2 од 04.03.2010.године са отпусном листом и извештајем лекара специјалисте, извештај о здравственом стању млаВА са копијом отпусне листе и налазом лекара специјалисте Универзитетске дечије клинике Београд, те прочитао налаз и мишљење Биолошког факултета Београд од 02.04.2009.године и извршио увид у предмет КДП 15/08, па је суд након овако спроведеног доказног поступка и оцене свих изведених доказа и то како појединачно тако и у међусобној повезаност, а ценећи при том посебно и саму одбрану оптуженог утврдио следеће чињенично стање:

Оптужени АА не болује од трајне или привремене душевне поремећености, менталне заосталости или зависности од дрога или алкохола. Неуропсихијатријским прегледом није дијагностификован тежи поремећај личности нити алкохолизам. У време деликта био је алкохолисаном стању које нема тежи 'психопатолошки карактер. Алкохолисаност је била од значаја за умањење способности схватања значаја дела и управљања својим поступцима у једноставном степену, не до битног степена.

Оптужени АА по занимању је радник у кући породице ВВ у у ул. више пута је обављао физичке послове у задњих две до три године. Породицу ВВ чине родитељи мла.оштећене ВА, отац, мајка и брат ВС. Оптужени је са оцем оштећене као и са мајком и братом био у добрим односима. Оштећена ВА рођена је године. мла.оштећена је пре критичног догађаја похађала осми разред основне школе и бавила се спортом. Дана 24.05.2008.године оптужени АА је са АР у Куштиљу радио у преподневним сатима. Током обављања радова оптужени је ручао и није конзумирао алкохол. Између 17 и 18 часова оптужени се са АР вратио у Врачев Гај где су стали код једне продавнице и тада је оптуженог ВД позвао да дође испред друге продавнице где су се налазили и ВФ и ВЕ. Оптужени је попио три пива од пола литре. Возилом ВЕ затим су заједно отишли до бифеа у месту Црвена Црква где је оптужени попио једно пиво, након тога кренули су на журку у Врачев Гај у кућу код „ „“. Претходно су свратили до продавнице у којој су купили ракију, а оптужени је на журци попио чашу ракије, а након што је нестало алкохола са ВД и ВЕ отишао је до бензинске пумпе где су купили пиво. Након повратка њих тројица су заједно попили око две

литре пива и оптужени је сам отишао са журке и имао је намеру да лиши живота дете, ВА па је кренуо ка њеној кући.

Оштећена ВА је дана 24.05.2008.године била у вечерњим часовима са другарицом АД на рођендану код АД у Врачев Гају. Током вечери млада ВА и њена другарица АД су неколико пута одлазиле до центра, затим су отишле до школе где су седеле са својим другарима АФ и АЗ. Око поноћи оштећену су наведени другари испратили до ћошка улице где је станова. Оштећена је срела и ВТ који ју је испратио до куће, а након доласка кући са братом ВС гледала је филм у њеној соби, након чега је око два сата после поноћи брат ВС отишао у своју собу и оштећена је заспала.

Оптужени и млада оштећена нису никада разговарали, осим што су се поздравом јављали једно другом када се сретну. Никада нису били у емотивној вези.

Оптужени АА стигао је дана 25.05.2008.године између 02,00 и 05,00 часова до куће породице ВВ и најпре је дошао до главне капије која је била закључана, те пошто је приметио један штап пободен у земљу који је био дужине 155 цм и дебљине 6 цм, он је исти ишчупао и понео са собом, затим је отишао са задње стране куће где је прескочио решеткасту металну ограду висине око 80 цм и ушао је у двориште, испод амбара се налазила једна столица коју је оптужени поставио испод прозора собе где су спавали родитељи оштећене и након што се уверио да спавају, прошао је кроз две мале капије, ушао у главно двориште, ушао је у кућу и најпре отишао до собе у којој је спавао брат оштећене ВС, на столу у соби налазио се мобилни телефон марке „Сони ериксон“ тип W 700 са email бројем и картицом. Оптужени је узео телефон и ставио у џеп, затим је изашао и отишао до главне капије коју је покушао да отвори повлачењем шипке али је иста зашкрипала па је одустао од тога, узео кључ и ставио га у џеп а затим отишао у други део куће у коме је спавала оштећена, а све време је са собом носио дрвени штап, када је ушао у собу оштећене која је спавала био је мрак, па обзиром да ништа није видео рукама је пипао испред себе и када се приближио кревету у коме је спавала оштећена видео је да је то она, да је лежала окренута главом према зиду на левом боку, ставио јој је руку на кук у намери да је пробуди, затим је пустио оштећену за коју је знао да је упитању дете односно лице млађе од 14 година, а затим јој је снажним замахом са обе руке задао више а најмање пет појединачних удараца штапом у пределу главе и врата, свестан чињенице да ударце задаје детету, након чега је отишао својој кући, успут одбацио од себе штап и кључ, а када је стигао кући вечерао је и легао да спава. Након сат времена у његову кућу је дошао ВД који је од њега затражио бензин, те обзиром да оптужени није имао бензина заједно су отишли и кућу ВД по бензин, а потом у Банатску Паланку где је оптужени

попио пола пива, након чега се вратио кући, обукао радни комбинезон и отишао да ради код ВЕ ВФ а око 11 часова отишао је кући, заспао а у поподневним часовима када је код њега поново дошао ВД отишли су да раде, а касније оптужени је отишао на реку Неру где је бацио мобилни телефон и картицу коју је претходне вечери узео са стола у соби код ВС . Од задобијених удараца оштећена је задобила тешке и по живот опасне телесне повреде у виду прелома на левој теменој кости која се даље пружа преко леве слепоочне кости, на структурама великог мозга настало је нагњечење његових структура уз крварење између тврде и меких можданица у левом слепоочном пределу, други вратни пршљен померен према напред као и четири раздерине дужине једна 4 цм а остале 3 цм и налазе се на темену, позади обострано.

Оштећена је након критичног догађаја хоспитализована у КЦ Србије дана 25.05.2008.године где је лечена до 27.05.2008.године, када је пребачена у УДК у Тиршовој улици на одељење неурохирургије и током лечења на овој клиници утврђено је постојање крварења између тврде и меких можданица у левом слепоочном пределу, због количине накупљене крви 30.05.2008.године извршена је операција са отварањем лобање у склопу које је евакуисан хематом и извршено збрињавање повређених крвних судова. Током лечења у поменутој болници како је наведено у отпусној листи девојчица ВА је имала епилептичке напада узроковане тешком повредом мозга.

Чињенице које се односе на личност и личне прилике оптуженог суд је утврдио на основу самог његовог казивања, те како исте ничим нису доведене у сумњу суд их је у потпуности прихватио.

Чињенице које се односе на урачунљивост оптуженог АА у време извршења кривичног дела суд је утврдио на основу налаза и мишљења Комисије судско психијатријског одбора при судско медицинском одбору Медицинског факултета у Новом Саду који су у свом налазу и мишљењу и закључку навели да окривљени АА не болује од трајне или привремене душевне поремећености, менталне заосталости или зависности од дрога или алкохола, да неуропсихијатријским прегледом није дијагностификован тежи поремећај личности нити алкохолизам, да је у време деликта исти био алкохолисаном стању, али које нема тежи психопатолошки карактер као и да је алкохолисаност била од значаја за умањење способности схватања значаја дела и управљања својим поступцима у једноставном степену, не до битног степена. У свом налазу наведена комисија је утврдила да код окривљеног нису дијагностификовани психопатолошки елементи који би указивали на привремени или трајни душевни поремећај, да је психолошким тестирањем потврђено да су интелектуалне способности окривљеног на нижем нивоу и да се испитивањем интелектуалног функционисања указује да испитаник функционише у категорији граничне интелигенције што је највероватније последица едукативне запуштености, а да што се тиче организације личности није потврђен

тежи поремећај који би говорио за гранични поремећај личности. На тестовном материјалу уочавају се карактеристике базично емоционално мање зреле структуре личности коју карактерише екстравертност, социјабилност, усмереност на пажњу и одобравање околине, а као доминантан механизам одбране користи потискивање и негацију, импулсивност и раздражљивост, пасиван приступ решавању проблема су такође његова обележја. Наведени поремећаји немају карактер поремећаја личности, повремено има делимична несезања након тежег пијанства што указује на тежи степен алкохолне интоксикације и оштећене функције памћења, алкохолемија од 1,6 до 1,7 промила је средњи степен алкохолне интоксикације у психомоторном смислу. У конкретном случају пијанство оптуженог АА није имало карактер психопатолошких поремећаја. У конкретном случају несезање или амнезија на инкриминисани догађај се према подацима из судских списа продубљује и то указује да је она више афективне природе односно да припада механизму потискивања непријатних садржаја. Обзиром на скривени епилептичке феномене или дисфункције мозга могу да се алкохом дају психопатолошка стања, оптужени је упућен на снимање - електроенцефалографију, а налаз је у границама нормалног.

Чињеницу да је оптужени АА до сада осуђиван суд је утврдио на основу извода из казнене евиденције.

На основу извода из матичне књиге рођених суд је утврдио да је оштећена ВА рођена године.

Чињеницу која се односи на врсту и тежину телесних повреда које је критичном приликом задобила оштећена м.л.ВА суд је утврдио на основу приложене медицинске документације, те на основу налаза и мишљења вештака Др Љубише Божића који је у свом налазу и мишљењу изнетом на записник КИ.бр.71/08 од 24.09.2008.године навео да су м.л.оштећеној у пределу главе и врате нанесена најмање пет појединачних удараца и да збирно све повреде које је м.л.оштећена ВА задобила критичном приликом представљају тешке телесне повреде опасне по живот, уједно је вештак навео да ударци дебљим штапом или сличним повредним оруђем представљају подобан начин и средство да се овакве повреде нанесу, а код оваквог свог налаза и мишљења вештак је остао и у својим допунама на главним претресима наводећи на главном претресу од 17.02.2010.године да су само правилно спроведеном хирушком интервенцијом наведене повреде збринуте и на тај начин је спречен претећи смртни исход.

Суд је у потпуности прихватио налаза и мишљење вештака Др Љубише Божића, његов налаз је стручно дат и образложен, заснован на правилима науке или вештине и подацима из списа и њима је вештак у складу са наредбом суда о одређивању вештачења одговорио на сва питања релевантна за извођење чињеничних и правних закључака те суд није имао разлога да исти у потпуности не прихвати, посебно што ни

саме странке нису имале никакве примедбе на налаз и мишљење вештака нити су на било који начин исти довеле у сумњу.

Чињенице које се односе на место, време и начин извршења кривичног дела суд је утврдио делом на основу одбране оптуженог како је горе наведено, а тако и на основу исказа оштећене, саслушаних сведока, прочитаних писмених доказа као и увидом у крим.техничку документацију.

Чињенице да је оптужени АА критичном приликом оштећеној мла.ВА : нанео телесне повреде дрвеним багремовим штапом као колац дужине око 155 цм, дебљине око 5 цм суд је утврдио на основу вештачења биолошких трагова путем ДНК анализе Биолошког факултета у Београду и на основу његовог закључка да у достављеном материјалу са узетих узорка са наведеног штапа на узроку број 3 уочавају се све варијанте неспорног ДНК профила АА а на узроку број 6 уочавају се све варијанте неспорног ДНК профила ВА и суд је у потпуности прихватио наведени налаз и мишљење и закључак Биолошког факултета у Београду, њихов налаз је стручно дат и образложен заснован на правилима науке и током поступка ни на који начин исти није доведен у сумњу нити су на исти странке имале било какве примедбе.

Чињеницу да је критичном приликом окривљени АА био у алкохолисаном стању са концентрацијом алкохола од око 1,6 до 1,75 промила алкохола и да је био у алкохолисаном стању средњег степена, а услед чега је његова урачунљивост била смањена али не до битног степена, суд је утврдио на основу налаза и мишљења вештака Др Љубише Божића и налаза и мишљења комисије лекара вештака судско психијатријског одбора при судско медицинском одбору Медицинског факултета у Новом Саду и суд је истима у потпуности поклатио веру је су наведени налази и мишљења дати од стручног лица односно комисије стручњака еминентне медицинске установе, те суд није имао никакве разлоге да исте у потпуности не прихвати. При томе суд сматра да је разлика од 0,05 промила коју су наводили Др Љубиша Божић наводећи да је алкохолисаност окривљеног била око 1,6 до 1,75 промила и комисија лекара вештака судско медицинског одобра која је говорећи о алкохолисаности узимала податак од око 1,6 до 1,7 промила, суд сматрам да је та разлика од 0,05 промила без значаја за другачије њихово закључивање и да та разлика немам никаквог значаја за ову кривично правну ствар.

Суд сматра да су налаз и мишљење судско психијатријског одбора при судско медицинском одбору Медицинског факултета у Новом Саду стручно дати и образложени, засновани на правилима науке и вештине и подацима из списка и да су њима вештаци наведеног одбора еминентни стручњаци професор Др Никола Вучковића, специјалиста неуропсихијатрије и судске психијатрије, доцент Др Александра Дицков, специјалиста неуропсихијатрије и судске психијатрије и

исказима млл.АД , АФ , АЗ
АТ иВТ

Током поступка суд је саслушао као сведока и оца млл. оштећене ВВ који није имао непосредних сазнања о извршењу кривичног дела, већ је у свом исказу потврди одбрану оптуженог да је исти код њега радио више пута, те да су били у коректним односима, такође навео је у каквом је стању затекао ћерку ујутру након критичног догађаја. Суд је исказ овог сведока у потпуности прихватио. Његов исказ је у складу са осталим изведеним доказима, посебно са исказом оштећене, такође и са медицинском документацијом али и са одбраном оптуженог у оном делу у коме је суд оптуженом поверова. Суд је у потпуности прихватио такође и исказ брата млл.оштећене ВС

који је такође у складу са исказом млл.оштећене, а чињеницу да је критичном приликом оптужени присвојио мобилни телефон власништво оштећеног ВС суд је утврдио како на основу одбране оптуженог, тако и на основу исказа оштећеног ВС

Током поступка суд је као сведоке саслушао млл.АД АФ ,АЗ .ВТ АТ и искази ових сведока који су међусобно подударни и у складу са исказом млл.оштећене о томе шта се дешавало претходне вечери непосредно пре критичног догађаја када се млл.оштећена налазила на рођендану, са ким је била, где се налазила, када се вратила кући, са ким и пошто су њихови међусобни исказима и са исказом млл.оштећене суд их је у потпуности прихватио.

Током поступка суд је као сведоке саслушао ВД ВФ АР АЕ АВ који су се изјашњавали су се на околности тока догађаја пре самог извршења кривичног дела обзиром да су у питању лица са којима се окривљени критичне вечери срео или био са њима у друштву и суд је прихватио исказе наведених сведока као истините, јер су исти у међусобној сагласности а и у повезаности су са одбраном оптуженог у једну целину.

Ценећи одбрану оптуженог АА суд је прихватио одбрану коју је оптужени изнео у присуству браниоца у ПС Бела Црква. Том приликом оптужени је са низом детаља описао начин на који је извршио кривично дело, шта се дешавало критичне ноћи, наводећи где је радио, са ким претходног дана, са ким је пио, са ким се састајао, на који начин је ушао у кућу родитеља оштећене, као је ушао у собу брата млл.оштећене, како је присвојио телефон, затим је детаљно описао догађаја који се односи на наносење телесних повреда млл.оштећеној као и његово понашање наредног дана. Оваква одбрана оптуженог у складу је и са осталим изведеним доказима, с тим што суд није прихватио одбрану окривљеног у делу да није хтео да убије млл.оштећену и део одбране који се односи на број удараца који је он критичном приликом задао оштећеној, јер што

се броја удараца тиче суд је у потпуности прихватио налаз и мишљење вештака Др Љубише Божића који је у свом налазу навео да је критичном приликом оштећеној задато најмање пет појединачних удараца у пределу главе и врата, а не два како то наводи оптужени у својој одбрани. Што се намере оптуженог да убије оштећену тиче, суд сматра да је та намера видљива како из медицинске документације у којој су констатоване повреде које су тешке а истовремено и опасне по живот, с друге стране и из налаза и мишљења Др Љубише Божића да су млл.оштећеној задата најмање пет појединачних удараца у пределу главе и врата, дакле виталних делова тела и то таквим средством као што је дрвени багретом штап дебљине 6 цм, дужине 155 цм, и задавања толиког броја удараца по мишљењу суда неспорно указује на намеру оптуженог а знајући да ударце задаје детету, да то дете лиши живота, те из тих разлога суд није прихватио одбрану окривљеног да није желео да лиши живота оштећену, већ сматра да је таква одбрана усмерена на избегавање кривице за почињено кривичног дело од стране окривљеног. По мишљењу суда на то посебно указује и чињеница да је све време од намере да уђе у кућу, уласка у кућу, уласка у собу брата млл.оштећене, изласка из куће, поновног враћања у кућу, уласка у собу млл.оштећене, задавање удараца, да је све време окривљени са собом носио наведени штап којим је и нанео горе описане повреде млл.оштећеној.

Како је напред наведено у радњама оптуженог остварени су сви елементи бића кривичног дела тешко убиство у покушају из чл. 114 ст. 1 тач. 9 КЗ у вези чл. 30 КЗ а које кривично дело чини онај ко лиши живота дете, те обзиром да је у конкретном случају изостала последица кривичног дела, то је оно учињено у покушају у смислу чл. 30 КЗ.

Суд сматра да је оптужени АА у односу на кривично дело које му је стављено на терет поступао са директним умишљајем јер је био свестан свог дела и хтео је његово извршење.

Вршећи правну квалификацију дела суд сматра да је на несумњив начин утврђено да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи бића кривичног дела тешко убиство у покушају из чл. 114 ст. 1 тач. 9 у вези чл. 30 КЗ, јер је окривљени на горе описани начин дана 25.05.2008.године између 02,00 и 05,00 часова стигао до куће породице ВВ и најпре је дошао до главне капије која је била закључана, те пошто је приметио један штап пободен у земљу који је био дужине 155 цм и дебљине 6 цм, он је исти ишчупао и понео са собом, затим је отишао са задње стране куће где је прескочио решеткасту металну ограду висине око 80 цм и ушао је у двориште, испод амбара се налазила једна столица коју је оптужени поставио испод прозора собе где су спавали родитељи оштећене и након што се уверио да спавају, прошао је кроз две мале капије, ушао у главно двориште, ушао је у кућу и најпре отишао до собе у којој је спавао брат оштећене ВС, на столу у соби налазио се мобилни телефон марке „Сони ериксон“ тип W 700 са email бројем и картицом. Оптужени је узео телефон и ставио у џеп, затим је изашао и отишао до

главне капије коју је покушао да отвори повлачењем шипке али је иста зашкрипала па је одустао од тога, узео кључ и ставио га у џеп а затим отишао у други део куће у коме је спавала оштећена, а све време је са собом носио дрвени штап, када је ушао у собу оштећене која је спавала био је мрак, па обзиром да ништа није видео рукама је пипао испред себе и када се приближио кревету у коме је спавала оштећена видео је да је то она, да је лежала окренута главом према зиду на левом боку, ставио јој је руку на кук у намери да је пробуди, затим је пустио оштећену за коју је знао да је упитању дете односно лице млађе од 14 година, а затим јој је снажним замахом са обе руке задао више а најмање пет појединачних удараца штапом у пределу главе и врата, свестан чињенице да ударце задаје детету, након чега је отишао својој кући, успут одбацио од себе штап и кључ, а када је стигао кући вечерао је и легао да спава. Након сат времена у његову кућу је дошао ВД

који је од њега затражио бензин, те обзиром да оптужени није имао бензина заједно су отишли и кућу ВД по бензин, а потом у Банатску Паланку где је оптужени попио пива, након чега се вратио кући, обукао радни комбинезон и отишао да ради код ВЕ ВФ

а око 11 часова отишао је кући, заспао а у поподневним часовима када је код њега поново дошао ВД отишли су да раде, а касније оптужени је отишао на реку Неру где је бацио мобилни телефон и картицу коју је претходне вечери узео са стола у соби код ВС

. Од задобијених удараца оштећена је задобила тешке и по живот опасне телесне повреде у виду прелома на левој теменој кости која се даље пружа преко леве слепоочне кости, на структурама великог мозга настало је нагњечење његових структура уз крварење између тврде и меких можданица у левом слепоочном пределу, други вратни пршљен померен према напред као и четири раздерине дужине једна 4 цм а остале 3 цм и налазе се на темену, позади обострано, па је суд пошто није нашао чињеницу која би искључивала кривицу оптуженог, истог за напред наведено кривично дело огласио кривим.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције суд је окривљеном у складу са општом сврхом кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 КЗ, сврхом кажњавања из чл. 42 КЗ, а према општим правилима о одмеравању казне од олакшавајућих околности ценио да је млада особа, да је отац двоје млад. деце, да је изразио кајање због извршеног кривичног дела, док му је од отежавајућих околности суд ценио начин извршења кривичног дела, испољену безобзирност и свирепост коју је показао приликом извршења дела, околност да је злоупотребио поверење које су родитељи мал. оштећене имали према њему поверавајући му у задњих пар година послове у њиховој кући и како би он на тај начин обезбедио егзистенцију за своју породицу, да су омогућавали да код њих доручкује, руча, вечера, а што је он све са извршењем кривичног дела злоупотребио, такође као отежавајућу околност суд је узео у обзир и чињеницу да је окривљени приликом извршења кривичног дела испољио нарочиту одлучност, упорност и безобзирност, јер је мал. оштећеној ударце задавао у пределу главе и врата и да јој је том приликом нанео

телесне повреде које имају трајне последице. Такође је као отежавајућу околност суд узео у обзир и ранију осуђиваност оптуженог, па је суд ценећи напред наведене олакшавајуће околности као и отежавајуће околности узимајући у обзир законом запрећену казну суд осудио оптуженог на казну затвора у трајању од 15 година, с тим што се у изречену казну оптуженом урачунава време које је провео у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Панчеву КИ.бр.71/08 од 29.05.2008.године који се рачуна од 28.05.2008.године од 03,00 часова и који има трајати до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне затвора а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Суд сматра да ће се овако изреченом казном затвора довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши ова и слична кривична дела и да ће се изреченом казном утицати како на окривљеног тако и на друге да не врше ова и слична кривична дела, а чиме ће се по мишљењу суда остварити циљеви како генералне тако и појединачне превенције.

На основу чл. 206 ЗКП суд је оштећене са имовинско правним захтевом упутио на парницу.

На основу чл. 196 ст. 4 ЗКП суд је окривљеног ослободио обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и то трошкова паушала у износу од 10.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у укупном износу од 521.194,06 динара а који укупни трошкови обухватају трошкове вештака Др Михајловски Љиљане у износу од 36.500,00 динара, трошкове вештака Марије Дивац у износу од 7.000,00 динара, трошкове вештака Др Божић Љубише у износу од 18.000,00 динара, трошкове вештака Атанацковић Николе у износу од 3.000,00 динара, трошкове вештачења Биолошког факултета у износу од 141.000,00 динара, трошкове вештачења КЦ Војводине у износу од 41.250,00 динара, трошкове вештака Др Голубовић Бориса у износу од 10.000,00 динара, трошкове вештачења Медицинског факултета у Новом Саду у износу од 58.400,00 динара и трошкове вештака Др Николе Вучковића у износу од 11.000,00 динара, трошкове Окружног затвора Панчево у износу од 50.720,00 динара, трошкове дома здравља Вршац у износу од 4.550,00 динара, трошкове апотеке Панчево у износу од 2.169,06 динара, трошкове свих саслушаних вештака у укупном износу од 32.230,00 динара, трошкове браниоца по службеној дужности у износу од 105.375,00 динара, а који сви трошкови напред наведени падају на терет буџетских средстава суда.

Записничар
Новаковић Зденка с.р.

председник већа – судија
Сахтер Ондреј с.р.
Зто:

